

Rozkaz specjalny L2/2016

Po raz kolejny gromadzimy się przy symbolu Polski Walczącej, by dać świadectwo naszej pamięci o tych, którzy w Warszawie, 72 lata temu o tej właśnie porze żegnali się z najbliższymi wiedząc, że być może widzą ich po raz ostatni. Wśród wyruszających do walki żołnierzy Armii Krajowej znaleźli się harcerze i harcerki działających w konspiracyjnych strukturach Szarych Szeregów.

1 VIII 1944 roku o tej właśnie porze harcerze zgrupowani w batalionach „Zośka”, „Parasol” i „Wigry” spotykali się w wyznaczonych miejscach. Wierni wyznawanym wartościom, zgodnie ze składanym niegdyś Przyrzeczeniem Harcerskim, a później - konspiracyjną przysięgą – stawili się na wezwanie w godzinie największej próby.

Przez wszystkie 63 dni powstania harcerskie oddziały walczyły ofiarnie, ponosząc ogromne straty. Pomoc i nadzieje niosły harcerskie sanitariuszki i łączniczki, a do legendy Powstania przeszły dokonania Poczty Harcerskiej i jej najmłodszych posłańców.

Niezwykłe męstwo harcerskich oddziałów wykazane podczas krwawych walk, zostało docenione i nagrodzone przez Naczelnego Wodza poprzez przyznanie im Krzyża Srebrnego Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Dziś, gdy 1 sierpnia to dla młodych ludzi przede wszystkim środek wakacji, półmetek letniego wypoczynku i czasu beztroski, zatrzymajmy się na chwilę, przypomnijmy sobie, że nosimy te same, co Oni Krzyże Harcerskie, składaliśmy takie samo Przyrzeczenie. I choć żyjemy w szczęśliwych czasach pokoju, pamiętajmy, że tak jak Oni pełniemy Służbę.

Naszym zadaniem jest nie tylko przekazanie pamięci o naszych bohaterskich poprzednikach, ale i praca dla Wolnej Ojczyzny dla której Oni ginęli.

Dziś, gdy nie musimy powtarzać ich krwawej ofiary nie zapominajmy, że wolności należy nieustannie się uczyć i umieć na nią zapracować.

Czuwaj!

hm Joanna Sawicka